

بسمه تعالی
مجلس شورای اسلامی
دوره دوم - سال چهارم
۱۳۶۶ - ۱۳۶۷

۱۵۱

شماره ترتیب چاپ ۱۶۲۶

شماره دفتر ثبت ۴۸۲

شماره ۸/۸۸۰۱۴

تاریخ ۱۳۶۶/۳/۱۲

برادر گرامی حجت الاسلام والمسلمین آقای هاشمی رفسنجانی
ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه الحاق یک تبصره بعنوان تبصره ۲ به ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری که بنا به درخواست شماره ۱۳۶۹۵/۱۱ مورخ ۱۳۶۵/۱۱/۴ وزارت راه و ترابری و پیشنهاد شماره ۴۲۵۰/د مورخ ۱۳۶۵/۱۲/۵ سازمان امور اداری و استخدامی کشور در جلسه مورخ ۱۳۶۶/۲/۱۳ هیئت وزیران به تصویب رسیده است به پیوست تقدیم و تقاضای تصویب آنرا دارد.

میرحسین موسوی

نخست وزیر

نظر به اینکه مطابق بند "ت" ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری، ۱۰٪ فوق العاده محل خدمت مستخدمین پس از پنج سال قطع می شود و این امر موجب می گردد مستخدمینی که طی پنج سال خدمت در یک استان محروم تجربه مفیدی اندوخته و با آشنائی به مسائل و خصوصیات نقاط محروم، کادر ارزشمندی محسوب می شوند محروم از دریافت فوق العاده مزبور گردند و با عنایت به اینکه علی الاصول تجربه و کارائی باید ملاک امتیاز بندی باشد و با توجه به اینکه عدم قطع ۱۰٪ فوق العاده مزبور بار مالی سنگین در بر ندارد، لایحه زیر تقدیم می گردد.

لایحه الحاق یک تبصره بعنوان تبصره ۲ به ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری

ماده واحده - بمنظور بهره وری بیشتر از نیروی انسانی متخصص و کارآمد در نقاط

محروم و بدآب و هوا تبصره زیر بعنوان تبصره ۲ به ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری اضافه می گردد.

" تبصره ۲ - مستخدمینی که بنا به ضرورت و تشخیص وزارت خانه ها و موسسات دولتی مشمول این قانون و شرکت های دولتی بیش از پنج سال در نقاط محروم و بدآب و هوا خدمت نمایند مشمول محدودیت موضوع بند "ت" نخواهند بود و فوق العاده محل خدمت طبق مقررات مربوط به آنان پرداخت خواهد شد ."

ضمناً در صورتیکه در مقررات مورد عمل سایر موسسات و شرکت های دولتی که دارای مقررات استخدامی خاص می باشند و یا مشمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است برای پرداخت فوق العاده محل خدمت در نقاط محروم و بدآب و هوا ، از لحاظ زمانی محدودیت پیش بینی

شده باشد مشمول حکم این قانون خواهند بود.
ورود به اداره قوانین شورای نگهبان
تاریخ ثبت: ۱۳۶۶/۳/۱۹
شماره ثبت: ۷۵۱
شماره دفتر کل: ۳
شماره شناسه:

نقاط محروم و بدآب و هوا بنا به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور و تصویب هیئت وزیران تعیین می گردد.

تاریخ چاپ ۱۳۶۶/۳/۱۹
اداره کل قوانین

ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری

وزارتخانه ها و موسسات دولتی می توانند علاوه بر فوق العاده شغل مذکور در ماده ۳۸ این قانون فوق العاده هایی بشرح زیر به مستخدمین پرداخت کنند .
الف - فوق العاده اضافه کار که فقط در قبال ساعات کار اضافی برای انجام وظایف مشخص بطور غیر مستمر قابل پرداخت است .
ب - فوق العاده بدی آب و هوا به مستخدمینی که در نقاط بدآب و هوا انجام وظیفه می کنند قابل پرداخت است .
پ - فوق العاده محرومیت از تسهیلات زندگی به مستخدمینی که در نقاطی خدمت می کنند که فاقد تسهیلات لازم زندگی است قابل پرداخت است .
ت - فوق العاده محل خدمت که فقط به مستخدمینی که محل جغرافیائی خدمت آنان تغییر می کند حداکثر به مدت پنج سال در هر محل قابل پرداخت است .
ث - فوق العاده روزانه که فقط در قبال روزهایی که مستخدم خارج از محل خدمت خود انجام وظیفه می کند قابل پرداخت است .
ج - فوق العاده اشتغال خارج از کشور فقط به مستخدمینی که در خارج از کشور انجام وظیفه می کنند قابل پرداخت است .
چ - فوق العاده کسر صندوق که فقط به تحویلداران و تحصیلداران و مأمورین پرداخت قابل پرداخت است .
ح - فوق العاده تضمین که فقط به صاحب جمعان نقدی یا جنسی قابل پرداخت است .
تبصره - حداکثر مدتی که مستخدم در طول خدمت خود در یک نقطه بدآب و هوا خدمت خواهد کرد نباید از پنج سال تجاوز کند مگر با رضایت مستخدم که در هر حال فوق العاده های موضوع بندهای ب و پ این ماده طبق مقررات مربوط به او پرداخت خواهد شد .
دولت مکلف است ترتیبات و ضوابطی برای تغییر محل جغرافیائی خدمت مستخدمین تعیین کند .